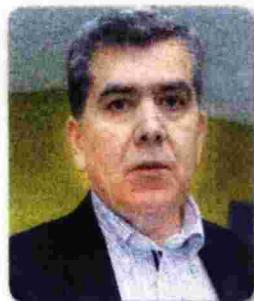

■ **Η ΝΕΩΤΕΡΙΚΗ** Δημοκρατία του αστικού ανπροσωπευτικού πολιτεύματος της ατομικής ιδιοκτησίας γεννίθηκε και εδραιώθηκε πάνω σε μια θεμελιώδη αρχή: την κυριαρχία των εκλεγμένων οργάνων του δημοκρατικώς δρώντος λαού επί κάθε άλλης κοινωνικής λειτουργίας ή εξουσίας. Το δημοκρατικό αστικό πολίτευμα με τα όργανά του ήλεγχε το εύρος των δραστηριοτήτων και τους τρόπους ανάπτυξης των ιδιωτικών οικονομικών δραστηριοτήτων, που -πάντως- έπρεπε να εκδηλώνονται στο πλαίσιο των κυρίαρχων εθνικών επιλογών.

ΣΥΝ ΤΩ ΧΡΟΝΩ όμως η συγκέντρωση του κεφαλαίου και οι πολλαπλές δραστηριότητες των νέων πολυεθνικών ομίλων (που εξελίχθηκαν σε υπερ-εθνικούς) διέρρεψαν «από τα κάτω» τον εθνικά καθορισμένο συσχετισμό των συντελεστών της παραγωγής και ανέτρεψαν -προϊόντος του τεχνολογικού χρόνου- τις παραγωγικές σχέσεις. Ετσι, με την αυξανόμενη δύναμη τους, άρχισαν να υπαγορεύουν στα κράτη τις δικές τους επιλογές ως εσωτερικές εθνικές πολιτικές ή ως πολιτικές των περιφερειακών ολοκληρώσεων (π.χ. Ε.Ε.). Οι θελίσεις τους πλέον γίνονται νόμοι των κρατικών ή διακρατικών ενώσεων. Οι εγχώριοι πολιτικοί προβάλλουν τα ιδιωτικά προγράμματα αυτών ως... πεμπτου-

www.mitropoulos.gr
mitropoulos@parliament.gr

άρθρο

του **ΑΛΕΞΗ Π.
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ***

* Ο Αλέξης Π. Μητρόπουλος είναι βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και πρόεδρος της Ενώσης για την Υπεράσπιση της Εργασίας και του Κοινωνικού Κράτους (ΕΝΥΠΕΚΚ, www.enypekk.gr)

Ο αργός θάνατος της Δημοκρατίας

σία των προγραμματικών τους δηλώσεων στη Βουλή ή σε άλλα πολιτειακά όργανα. Ιδίως στις περιφερειακές ολοκληρώσεις, οι συνθήκες και οι κανονισμοί των οποίων υπερισχύουν του εσωτερικού Δικαίου (ανάλογα βέβαια και με τη δύναμη των κατ' ίδιαν εθνών) κατοχυρώνονται στα Συντάγματα και ενσωματώνονται στο εσωτερικό Δίκαιο. Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται και η εξαγγελθείσα συνταγματική Αναθεώρηση που μάλλον θα μείνει «στα χαρτιά» επ' αφελεία του λαού και του έθνους.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ προσβλέπουν πλέον στον έπαινο των αγορών, στην ευαρέσκεια, ανοχή ή δυσαρέσκεια των οποίων παραπέμπουν ενόψει μιας κρίσιμης λαϊκής επιμηγορίας. Πολλοί εξ αυτών, κυρίως οι παράγοντες της ευρωπαϊκής τεχνοδομίας, αποσκοπούν σε μια «κερδοφόρα επένδυση» των πολιτικών τους επιλογών στον κόσμο τού επιχειρείν, αναμένοντας να ανταμειφθούν για τις υπορε-

σίες που... προσέφεραν όταν ήταν στην ενεργό πολιτική από τους μεγάλους ομίλους (κυρίως χρηματοπιστωτικούς).

ΕΤΣΙ, με την ιδεολογική, νομοθετική, θεσμική αλλά και ψυχολογική επικυριαρχία των αγορών, η Δημοκρατία αποσχαίνει, οι λαοί εκβιάζονται και οι περιοδικές εθνικές εκλογές διεξάγονται όχι ως διαλεκτική και ελεύθερη έκφραση των πολιτών, ως γιορτή της Δημοκρατίας και ως διέξοδος στα αδιέξοδα, αλλά ως επιχείρηση ψυχολογικού πολέμου. Αυτό συμβαίνει σήμερα στην πατρίδα μας. Ενώ η αλλοιουχία των σχετικών διατάξεων του Συντάγματος παρέχει εν τοις πράγμασι ένα δημοκρατικό δικαίωμα στην αντιπολίτευση να προκαλέσει εκλογές, αποκαθιστώντας την προφανή δυσαρμονία μεταξύ σύνθεσης της Βουλής και λαϊκού αισθήματος, ο «υπέρτατος» αυτός δημοκρατικός «νόμος» παρουσιάζεται ως «ύβρις», ως ανωμαλία, ως παρέκκλιση, ως καταστροφή...

ΕΧΕΙ προηγηθεί η καταιγιστική προπαγάνδα του... μονόδρομου των μνημονίων που διαλύουν τον κοινωνικό πολιτισμό, καταστρέφουν τις εργασιακές σχέσεις, απαξιώνουν το προηγμένο ανθρώπινο εργατικό δυναμικό, υποβαθμίζουν τη Βουλή σε διεκπεραιωτικό μηχανισμό, αποδεικνύουν τον Ελληνα από τις πατρογονικές εστίες αναπαραγωγής της οικογένειας και της οικογενειακής ιδιοκτησίας, σκορπίζουν στους πέντε ανέμους τα κρίσιμα στοιχεία του άσου και υλικού πλούτου της πατρίδας με διαδικασίες ρευστοποίησης... Δημιουργήθηκε δηλαδή η ψυχολογική προδιάθεση υποβάθμισης της Δημοκρατίας ως ικανής να δώσει εναλλακτική λύση.

ΠΙΑ ΑΥΤΟ οι Ελληνες επιβάλλεται να αξιώσουν εκλογές για να ξαναπάρουν στα χέρια τους όχι μόνο τη χώρα τους, αλλά και τη Δημοκρατία στη χώρα όπου γεννήθηκε. Αυτό είναι το μεγαλύτερο διαχρονικό συγκριτικό πλεονέκτημα της πατρίδας.